

Nytt från Nordens lille Kanaan

Hösten 2020

Kära vänner!

Redan i slutet av september sattes kantstolparna upp längs vägarna här på landsbygden. En påminnelse om att det går mot vinter och att det är bäst att vara beredd i tid.

Vi har nio månader med corona bakom oss. Kanske är den här tiden också en påminnelse om ett skifte i "årstiderna"? Snöstorm och oväder kan komma fortare än vi anar och det blir viktigare än någonsin att hålla stadig kurs på en uppmärkt väg.

Det sista Moder Basilea skrev var ett litet häfte med titeln "När Gud träder fram ur sin tystnad" (finns på norska. Vi bifogar ett utdrag ur häftet på svenska: Stark i prövningens stund). Utifrån egen erfarenhet vittnar hon om hur vi bör reagera när stora prövningar och Guds domar drabbar världen. "Kantstolparna" hon har satt upp som hjälp för oss gäller för alla slags katastrofer och nöd:

I Johannes Uppenbarelse blir det ständigt upprepat att Guds barn i ändens tid framför allt behöver en orubblig tro och tillit som håller fast vid Guds kärlek: "du håller fast vid mitt namn och förnekade inte tron på mig" (Upp 2:13). "Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro" (Upp 2:19). "Här visar sig de heligas uthållighet och tro" (Upp 13:10). "I detta visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus" (Upp 14:12).

Bara den som älskar Gud kan lita på honom av hela sitt hjärta, till och med när det ser ut som om han står emot oss. För att kunna bestå i prövningens stund är det helt nödvändigt att vi har både gudsfruktan och ett barns förhållande till vår himmelske Far. Gud är den Allsmäktige, store och väldige, världens Skapare och Herre. Och samtidigt är han den eviga Kärleken som bara vill oss väl, "... han från vilken allt vad Fader heter i himlen och på jorden har sitt namn" (Ef 3:15). Som barn får vi lägga vår hand i hans fadershand och så kan vi gå prövningens tid frimodigt till mötes. I varje nöd och svårighet ljuder det då i våra hjärtan:

Min Fader, jag förstår dig inte, men jag förtröstar på din kärlek.

Från hemmafronten

Som ni kanske kommer ihåg, reste vår kära syster Consolata tillbaka till systrarna i Tyskland 2018. Hon hade då varit 20 år i Norge och kände att tiden var inne för det. Under tiden har Gud gett oss en annan syster i stället för henne. Tyska syster Remida var tidigare hos oss i perioder och nu är hon en fast medlem i vår lilla familj i Norge. Syster Remida är för oss en daglig påminnelse om att Gud kan göra stora under. Under många år var hon mycket sjuk men hon gav inte upp och Jesus gav läkedom. Hon är med i allt som händer och berikar oss med sitt glada väsen och sina mångfaldiga gåvor.

På försommaren var norska syster Damaris hos oss i tre månader. Hon bor annars på Kanaan i Tysk-

land. Nu var det dags för ett Norge-besök till glädje för oss och hennes familj, som hon fick god tid att vara tillsammans med. Syster Damaris har bondblod i ådrorna och alla sinnen öppna för naturens rikedom och skönhet. Hennes begeistring över fåglarnas olika melodier och örternas läkande kraft smittade av sig på alla. Tänk att vi har en så fantastisk skapare och Fader! Tänk att vi fortfarande får glädja oss över "naturens stora skaffer!"! Ja, vi har haft en sommar där vi kunde samla in och plocka av allt Gud hade strött ut. Finnskogen var full av bär och bönerna runt oss fick en rik skörd av spannmål och potatis efter månader med sol och regn i rätt tid.

Gud sörjer för programmet

När coronatiden började måste Bjerkely folkhögskola sända hem eleverna och stänga. Det blev klart att vi inte kunde hålla vår årliga sommarretreat där. Vi måste också avlysa retreaten i Danmark i höst. Trots det har det varit en sommar där en hel rad vänner, nya och gamla, kom till oss på besök. Som regel kunde vi vara ute och ha måltider och gemenskap med varandra. Ja, vi tackar vår himmelske Far för vårt stora uterum där vi har gott om plats och där vi ostört kan äta tillsammans, samtala, sjunga och njuta av den vackra naturen.

Oväntad hjälp med gräsklippning

En tur till Danmark blev också möjlig i slutet av juni. När resan planerades, anade vi inte att det plötsligt skulle dyka upp viktiga formaliteter som måste ordnas där. Att tiden sammanföll med en strålande guldbryllöpsfest för våra trofasta vänner Erna och Poul Pilemann var en speciell glädje. Som bekant bor Erna och Poul i vårt hus i Udby och leder föreningen för de danska Kanaanvännerna. Mot slutet av tiden när syster Regine och syster Angelina var där hade den lokalhistoriska föreningen bjudit in till en rundvandring i Udby. Eftersom vårt hus tidigare var ett litet barnhem, ville de också komma dit och höra Poul berätta historien runt det. Därmed kom 100 personer på besök. Förutom att de fick höra om huset, fick de en rundvisning i vår böneträdgård och upptäckte en liten pärla som många av dem inte hade vetat om. ➔

Uppmuntrande besök

Vi tackar Gud för att vi efter nedstängningen i våras återigen kunde vara tillsammans med trossyskon till gudstjänster och möten. Sigrid Eilevstjønn från Kviteseid i Sydnorge besökte oss när vi hade ett möte i "Glåmdal Israelförening".

Med brinnande hjärta berättade hon från sitt arbete i Israel. Sigrid har en stor kärlek till både judar och araber. Efter att ha hjälpt judar hem från Ryssland i sju år kände hon kallelsen att resa till Israel. Där har hon varit med och byggt upp ett viktigt arbete bland muslimska barn. Covid-19 ledde till att hennes team började göra barnprogram på nätet. Därmed når de ut till ännu fler med budskapet om en kärleksfull Gud som har gett sin Son på korset till vår frälsning. Barn som blir uppfostrade till att hata upp-täcker en annan värld där kärleken råder.

*Lingon rensas. Från vänster: S. Angelina, S. Mirofora, S. Remida
Nedan: S. Damaris*

Medan Sigrid var här kom också våra gemensamma vänner Miriam och Brock på besök. De är musiker och Brock hade med sig en flott shofar, ett vädurshorn. Det var Rosh Hashanah den dagen och tillsammans fick vi fira högtiden då shofaren ljuder. Guds basun är en bild på hans röst. Jesus säger: "Med starkt basunljud skall han sända ut sina änglar, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ända till den andra." (Matt 24:31) "Basunfesten" är ett förebud om det som kommer: Den stora försoningsdagen, domens och reningens dag som i sin tur banar väg för lövhyddofesten, en skugga av det kommande messianska riket. Allt det

går vi till mötes och vi gör väl i att lyssna när shofaren kallar oss att sätta Israels Gud på tronen som universums Konung och som Herre i våra egna hjärtan.

Från Kanaan i Tyskland

Till er som har följt oss i många år kommer hjärtliga hälsningar från Kanaan i Darmstadt. Också för alla där har det varit ett annorlunda år med många restriktioner. Tack till vår himmelske Far som har beskyddat dem från smitta – även i våra andra center runt omkring i världen! Vi har ju en hel rad systrar som är i "riskgruppen".

I nyhetsbrevet från Tyskland skriver systrarna: "Samtidigt som vi med radikala åtgärder försöker förhindra corona-döden, blir döden hälsad välkommen i vårt land. Vi inför 'rätten till aktiv döds-hjälp'."

Osäkerhet och oro tilltar, men också förståelsen för hur nödvändig en nationell omvändelse är. Systrarna är aktivt med i en rörelse som heter "Se i nåd till Tyskland".

<https://erbarmenueberdeutschland.de/>

På samma sätt som hos oss i Norden upplever de att bönefolket kommer tillsammans på Zoom och liknande plattformar.

Eftersom de har haft få gäster och färre tidskrävande aktiviteter har det varit möjligt att renovera t.ex. "Saligprisningarnas berg" som talar till oss om Guds förunderliga värld, där de fattiga är rika och de förföljda kan glädja sig och jubla.

Fyll världen med Guds lov

En viktig del av vårt arbete har under årens lopp varit det vi kallar "lovprisningsuppdraget". Det har sitt ursprung i en upplevelse Moder Basilea hade i Schweiz 1956. Hon var där på semester med sina föräldrar. Den storslagna naturen, de majestätiska alperna, sjöarna och blomsterprakten överväldigade henne. Men glädjen blandades med sorg över att så många beundrar skapelsen men glömmer Skaparen, vår allsmåttige Gud och kärleksfulle Fader. Vad kan vi göra för att påminna folk om ursprunget till allt det vackra de ser? En idé blev till verklighet: Låt oss göra tavlor med korta texter som visar på Gud! Sedan dess har tusentals sådana tavlor blivit uppsatta i många länder.

Till vår stora glädje hör vi också i våra länder att tavlorna fortfarande finns där och leder tankarna till Gud. En dam på Karmøy utanför Haugesund hade upptäckt en av dem. Nu planerade de en pilgrimstur på ön och den skulle sluta vid tavlan på Fredtun lägergård. Därför ville hon gärna veta mer om historien bakom den. Efter turen skrev hon till oss:

"Det är redan en vecka sedan vi gick pilgrimsturen 'Från kors till kors'. Den blev en flott upplevelse. Den sista samlingen

uppe vid tavlan blev mäktig. Efter att ha haft en del regn under dagens lopp, sken det upp och vi fick en underbar kvällsstund. Jag berättade lite om tavlornas ursprung, hur de är spridda utöver världen och om Moder Basilea som ville att vi skulle ge ära till Skaparen och inte bara njuta av det skapade. En kör stämde in i en frisk och medryckande sång 'Jag lyfter mina ögon upp till bergen.' Det blev starkt! Texten kom så tydligt fram och budskapet om Herrens nåd blev det sista intrycket efter en oförlömlig vandring."

Från systrarna i Tyskland hörde vi den här historien: En kvinna var på fjällvandring i Berner Oberland i Schweiz. Där har vi inte bara många tavlor utan också två små kapell. Hon uppmanades att uppsöka ett av kapellen och ta kontakt med en syster. Det gjorde hon och samtalet slutade med att hon gav sitt liv till Jesus. Hon skrev i gästboken i kapellet om sin omvändelse. En mor och hennes dotter läste vittnesbördet och även de gav sina liv till Jesus!

Kanske du också vet om en tavla där du bor eller någon annanstans i vårt vackra fädernesland. I så fall skulle vi uppskatta en liten respons, gärna med ett foto så vi kan se hur tavlan och omgivningen ser ut nu.

Av och till får vi frågan om vi fortfarande har tavlor på lager. Tyvärr måste vi svara nej på den frågan. Det är ett böneämne att vi kan hitta ett nytt och enklare sätt att framställa dem på.

Aposteln Petrus skriver i sitt andra brev att det profetiska ordet är "ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan." (2 Petr 1:19)

Den här världen är en mörk plats, men låt oss tränga in i Ordet. Där kommer vi att upptäcka Morgonstjärnan som strålar emot oss! Jesus har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens slut. Vi känner det här ordet så väl, men det är viktigt att det "går upp i våra hjärtan" och blir vårt fasta ankare. Då kan vi uppmuntra varandra och säga med Paulus: "Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära." (Fil 4:4-5)

Ja, Herren är nära. Men ännu dröjer han för att hans barn ska få möjlighet att vända hem till fadershuset. "... räkna med att vår Herres tålamod tjänar till er frälsning." (2 Petr 3:15) Ännu kan vi ödmjuka oss och komma fram inför nådens tron.

"Säg därför till folket: Så säger

Herren Sebaot: Vänd om till mig, säger Herren Sebaot, så skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot." (Sak 1:3)

Vi tackar för all förbön och uppmuntran under året som gått! Det är en otrolig glädje att känna att vi hör ihop som Guds stora familj. Hjärtliga hälsningar från Nordens lille Kanaan. Vi önskar er en välsignad advents- och jultid!

Systrarna Angelina, Mirofora, Regine och Remida

Inslag i en gudstjänst i vår församlingskyrka

Retreaten på Bjerkely folkhögskola blir den 17-20 juni 2021 om omständigheterna tillåter det

Obs!
Vi har en ny svensk hemsida där man kan beställa böcker mm. Se adressen nedan!